

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 22. decembra 2022 *

„Pritožba – Pravo institucij – Člani Evropskega parlamenta – Izguba pasivne volilne pravice zaradi kazenske obsodbe – Razglasitev sprostitev sedeža evropskega poslanca – Predlog za nujno obravnavo pobude za potrditev imunitete evropskega poslanca – Ničnostna tožba – Nedopustnost“

V zadevi C-115/21 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 25. februarja 2021,

Oriol Junqueras i Vies, stanujoč v Sant Joan de Vilatorrada (Španija), ki ga zastopata M. Marsal i Ferret in A. Van den Eynde Adroer, abogados,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

Evropski parlament, ki ga zastopata N. Görlitz in J.-C. Puffer, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

ob intervenciji:

Kraljevine Španije, ki jo zastopa S. Centeno Huerta, agentka,

intervenientka v pritožbenem postopku,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi C. Lycourgos, predsednik senata, L. S. Rossi, sodnica, J.-C. Bonichot (poročevalec), S. Rodin, sodnika, in O. Spineanu-Matei, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. junija 2022

* Jezik postopka: španščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Oriol Junqueras i Vies s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. decembra 2020, Junqueras i Vies/Parlament (T-24/20, v nadaljevanju: izpodbijani sklep, EU:T:2020:601), s katerim je to sodišče kot nedopustno zavrglo njegovo tožbo za razglasitev ničnosti, prvič, razglasitve sprostitev njegovega sedeža evropskega poslanca, ki jo je predsednik Evropskega parlamenta podal na plenarnem zasedanju 13. januarja 2020 (v nadaljevanju: razglasitev z dne 13. januarja 2020), in drugič, domnevne zavrnitve predloga za sprejetje „nujne pobude“ za uveljavitev njegove imunitete, ki jo je 20. decembra 2019 vložila evropska poslanka D. Riba i Giner na podlagi člena 8 Poslovnika Parlamenta, s strani navedenega predsednika (v nadaljevanju: zavrnitev predloga z dne 20. decembra 2019).

Pravni okvir

Protokol o privilegijih in imunitetah

- 2 Poglavje III Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, priloženega Pogodbama EU in DEU (v nadaljevanju: Protokol o privilegijih in imunitetah), ki se nanaša na „[č]lan[e] Evropskega parlamenta“, med drugim vsebuje člen 9 tega protokola, ki določa:

„Med zasedanjem [P]arlamenta njegovi člani uživajo:

- (a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;
- (b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja [P]arlamenta in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in [P]arlamentu ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.“

Akt o volitvah

- 3 Člen 6(2) Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu Sveta 76/787/ESPI, EGS, Euratom, z dne 20. septembra 1976 (UL 1976, L 278, str. 1), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2002/772/ES, Euratom, z dne 25. junija 2002 in 23. septembra 2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 137, v nadaljevanju: Akt o volitvah), določa:

„Člani [P]arlamenta uživajo privilegije in imunitete, ki veljajo zanje na podlagi [Protokola o privilegijih in imunitetah].“

4 Člen 7 Akta o volitvah določa:

„1. Funkcija člana [P]arlamenta je nezdružljiva s funkcijo:

- člana vlade države članice,
- člana [Evropske k]omisije [...],
- sodnika, generalnega pravobranilca ali sodnega tajnika na Sodišču ali [Splošnem sodišču],
- člana sveta direktorjev Evropske centralne banke,
- člana [Evropskega r]ačunskega sodišča [...],
- [Evropskega] varuha človekovih pravic [...],
- člana [Evropskega e]konomskega-socialnega odbora [...],
- člana Odbora regij,
- člana odborov in organov, ustanovljenih na podlagi ali v skladu s Pogodbama, s katerima sta bili ustanovljeni Evropska gospodarska skupnost in Evropska skupnost za atomsko energijo, za upravljanje s sredstvi Skupnosti ali za opravljanje stalne in neposredne naloge upravnega poslovanja,
- člana sveta direktorjev, upravnega odbora ali uslužbenca Evropske investicijske banke,
- dejavnega uradnika ali uslužbenca institucij [Evropske unije] ali z njimi povezanih organov ali teles ali Evropske centralne banke.

2. Od volitev v [P]arlament leta 2004 je funkcija člana [P]arlamenta nezdružljiva s funkcijo člana nacionalnega parlamenta.

[...]

3. Poleg tega lahko vsaka država članica pod pogoji iz člena 8 razširi pravila glede nezdružljivosti na nacionalni ravni.

[...]“

5 Člen 8 tega akta določa:

„Ob upoštevanju določb tega akta urejajo volilni postopek v vsaki državi članici nacionalni predpisi.

Ti nacionalni predpisi, v katerih se po potrebi lahko upoštevajo posebne razmere v državah članicah, ne vplivajo na proporcionalno naravo volilnega sistema.“

6 Člen 12 navedenega akta določa:

„[P]arlament preveri veljavnost mandatov članov [P]arlamenta. V ta namen se seznanj z uradno razglašeni izidi v državah članicah in odloča v sporih, ki lahko izhajajo iz določb tega akta, razen v tistih, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov, na katere se akt sklicuje.“

7 Člen 13 tega akta določa:

„1. Sedež se sprost, kadar mandat člana [P]arlamenta preneha zaradi odstopa, smrti ali razrešitve.

2. Vsaka država članica ob upoštevanju drugih določb tega akta določi ustrezne postopke za zapolnjevanje sedežev, ki so se sprostili med petletnim mandatom iz člena 5, za preostanek te dobe.

3. Kadar zakonodaja države članice izrecno ureja razrešitev člana [P]arlamenta, ta mandat preneha v skladu s temi pravnimi predpisi. Pristojni nacionalni organi o tem obvestijo [P]arlament.

4. Kadar se sedež sprost zaradi odstopa ali smrti, predsednik [P]arlamenta o tem takoj obvesti pristojne organe zadevne države članice.“

Poslovník

8 Člen 3 Poslovníka Parlamenta (v nadaljevanju: Poslovník), naslovljen „Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev“, določa:

„1. Po splošnih volitvah v [P]arlament predsednik pozove pristojne organe držav članic, naj Parlament nemudoma obvestijo o imenih izvoljenih poslancev, tako da lahko vsi poslanci nastopijo svoj mandat v Parlamentu od začetka prve seje po volitvah.

[...]

3. Parlament na podlagi poročila pristojnega odbora nemudoma preveri veljavnost mandatov poslancev in odloči o veljavnosti mandatov vseh novoizvoljenih poslancev ter tudi o sporih, ki so mu posredovani na podlagi določb Akta [o volitvah], razen tistih, ki v skladu z navedenim aktom spadajo izključno v okvir nacionalnih predpisov, na katere se navedeni akt sklicuje.

[...]

6. Pristojni odbor zagotovi, da organi držav članic ali Unije Parlamentu nemudoma posredujejo vse informacije, ki lahko vplivajo na ustreznost poslanca ali na ustreznost ali vrstni red nadomestnih kandidatov, in v primeru imenovanja navedejo dan začetka veljavnosti.

Če pristojni organi držav članic začnejo postopek, ki lahko privede do prenehanja mandata poslanca, jih predsednik [Parlamenta] prosi, naj ga o stanju postopka redno obveščajo, zadevo pa posreduje pristojnemu odboru. Na predlog tega odbora lahko Parlament sprejme ustrezno stališče o zadevi.“

9 Člen 4(2), (4) in (7) Poslovnika, naslovljen „Trajanje mandata poslancev“, določa:

„2. [...]

Če pristojni odbor meni, da je odstop v skladu z Aktom [o volitvah], se razglasi sprostitev sedeža, ki velja od dne, ki ga poslanec v odstopu navede v uradnem zapisniku, predsednik pa o tem obvesti Parlament.

Če pristojni odbor meni, da odstop ni v skladu z Aktom [o volitvah], Parlamentu predlaga, naj ne razglasi sprostitev sedeža.

[...]

4. Kadar bodisi pristojni organi držav članic ali Unije bodisi zadevni poslanec obvestijo predsednika o imenovanju ali izvolitvi na funkcijo, ki ni združljiva s funkcijo poslanca [P]arlamenta v smislu člena 7(1) ali (2) Akta [o volitvah], predsednik o tem obvesti Parlament, ta pa razglasi, da je prosti sedež na voljo od dneva nezdržljivosti.

Kadar pristojni organi držav članic predsednika obvestijo o prenehanju mandata poslanca [P]arlamenta bodisi zaradi dodatne nezdržljivosti, ugotovljene na podlagi zakonodaje te države članice v skladu s členom 7(3) Akta [o volitvah], bodisi zaradi razrešitve poslanca v skladu s členom 13(3) navedenega akta, predsednik obvesti Parlament, da je mandat tega poslanca prenehal na dan, ki ga je sporočil pristojni organ države članice. Kadar se datum ne sporoči, se za dan prenehanja mandata šteje datum obvestila te države članice.

[...]

7. Kadar kaže, da sprejetje ali prenehanje mandata temelji na netočnosti ali neveljavnem soglasju, lahko Parlament obravnavano imenovanje razglasi za neveljavno oziroma zavrne potrditev sprostitev sedeža.“

10 Člen 5 Poslovnika, naslovljen „Privilegiji in imunitete“, določa:

„1. Poslanci uživajo privilegije in imunitete, določene v [Protokolu o privilegijih in imunitetah].

2. Parlament pri izvajanju svojih pooblastil v zvezi s privilegiji in imunitetami ohranja integriteto kot demokratična zakonodajna skupščina in zagotavlja neodvisnost poslancev pri opravljanju njihovih obveznosti. Parlamentarna imuniteta ni osebni privilegij poslanca, temveč je jamstvo neodvisnosti Parlamenta kot celote in njegovih poslancev.

[...]“

11 Člen 7 Poslovnika, naslovljen „Zaščita privilegijev in imunitete“, določa:

„1. V primerih, kadar se zatrjuje, da so ali bodo organi države članice kršili privilegije in imuniteto poslanca ali nekdanjega poslanca, se lahko v skladu s členom 9(1) vloži zahteva za sklep Parlamenta, da se ugotovi, ali je prišlo ali verjetno bo prišlo do kršitve teh privilegijev in imunitete.

2. Zahteva za zaščito privilegijev in imunitete se lahko vloži zlasti, če se meni, da bi okoliščine predstavljale upravno ali drugačno omejitev prostega gibanja poslancev do kraja zasedanja

Parlamenta ali nazaj ali upravnega ali drugačnega omejevanja mnenja ali glasu, ki so ga izrekli pri izvajanju svojih obveznosti, ali da bi okoliščine spadale v okvir člena 9 [Protokola o privilegijih in imunitetah].

[...]

5. V primerih, v katerih je bil sprejet sklep, da se privilegiji in imuniteta poslanca ne zaščitijo, lahko poslanec s predložitvijo novih dokazov v skladu s členom 9(1) izjemoma vloži zahtevo za ponovno obravnavo. Zahteva za ponovno obravnavo ni dopustna, če je bil zoper sklep začel postopek na podlagi člena 263 [PDEU] ali če predsednik [Parlamenta] meni, da novi predloženi dokazi niso dovolj utemeljeni za ponovno obravnavo.“

12 Člen 8 Poslovnika, naslovljen „Nujno ukrepanje predsednika za uveljavitev imunitete“, določa:

„1. Kadar je poslancu odvzeta prostost ali mu je omejena svoboda gibanja z očitnim kršenjem njegovih privilegijev in imunitet, lahko predsednik [Parlamenta] po posvetovanju s predsednikom in poročevalcem pristojnega odbora kot nujno zadevo poda pobudo za uveljavljanje privilegijev in imunitete zadevnega poslanca. Predsednik [Parlamenta] svojo pobudo sporoči odboru in obvesti Parlament.

[...]“

13 Člen 9 Poslovnika, naslovljen „Postopki v zvezi z imuniteto“, določa:

„1. Vsaka zahteva za odvzem imunitete poslancu, ki jo na predsednika [Parlamenta] naslovi pristojni organ države članice, ali za zaščito privilegijev in imunitete, ki jo na predsednika naslovi poslanec ali nekdanji poslanec, se razglasi na plenarnem zasedanju in posreduje pristojnemu odboru.

2. S soglasjem zadevnega poslanca ali nekdanjega poslanca lahko zahtevo vloži drug poslanec, ki se mu dovoli zastopati zadevnega poslanca ali nekdanjega poslanca v vseh fazah postopka.

[...]

3. Odbor nemudoma preuči zahteve za odvzem imunitete ali zahteve za zaščito privilegijev in imunitete, pri čemer upoštevajo njihovo relativno zapletenost.

4. Odbor predlaga obrazložen sklep, ki priporoča sprejetje ali zavrnitev zahteve za odvzem imunitete ali zahteve za zaščito privilegijev in imunitete. Predlogi sprememb niso dopustni. Če je predlog zavrjen, se šteje, da je sprejet nasprotni sklep.

5. Odbor lahko od zadevnega organa zahteva kakršno koli informacijo ali pojasnilo, ki se mu zdi potrebno za oblikovanje mnenja, ali je imuniteto treba odvzeti ali zaščititi.

6. Zadevni poslanec ima možnost zagovora in lahko predloži vse dokumente ali druge pisne dokaze, ki se mu zdijo pomembni.

[...]

Predsednik odbora poslanca povabi na zagovor in v povabilu določi datum in uro zagovora. Zadevni poslanec se lahko pravici do zagovora odreče.

[...]

7. Kadar se zahteva za odvzem ali zaščito imunitete nanaša na več točk, je vsaka točka lahko predmet ločenega sklepa. Izjemoma je lahko v poročilu odbora predlagano, naj odvzem ali zaščita imunitete velja le za kazenski pregon ter da do pravnomočnosti sodbe poslancu ni mogoče odvzeti prostosti ali ga zapreti ali zoper njega uvesti ukrepe, ki mu onemogočajo izvrševanje nalog iz njegovega mandata.

8. Odbor lahko poda obrazloženo mnenje o pristojnosti organa in dopustnosti zahteve, vendar se v nobenem primeru ne izreče niti o krivdi ali nekrivdi poslanca niti se ne izreče o tem, ali mnenja oziroma dejanja, ki se pripisujejo poslancu, upravičujejo kazenski pregon, četudi se pri obravnavi zahteve podrobno seznanj z dejstvi primera.

9. Predlog sklepa odbora se uvrsti na dnevni red prve seje po dnevu, ko je bil vložen. K temu predlogu ni mogoče vlagati predlogov sprememb.

[...]

Brez poseganja v člen 173 [Poslovnika] poslanec, čigar privilegiji ali imunitete se obravnavajo, v razpravi nima besede.

O predlogu oziroma predlogih sklepa v poročilu se glasuje ob prvem glasovanju po razpravi.

Po tem, ko je Parlament zadevo obravnaval, se o vsakem predlogu v poročilu glasuje posamezno. Če je eden od predlogov zavržen, se nasprotni sklep šteje za sprejetega.

10. Sklep Parlamenta predsednik [Parlamenta] takoj sporoči zadevnemu poslancu in pristojnemu organu zadevne države članice skupaj s prošnjo, da predsednika obveščajo o razvoju dogodkov in nadaljnjih sodnih odločbah v ustreznih postopkih. Ko predsednik [Parlamenta] prejme te informacije, jih Parlamentu posreduje na najprimernejši način, po potrebi po posvetovanju s pristojnim odborom.

11. Odbor obravnava te zadeve in vse prejete dokumente strogo zaupno. Zahteve glede postopkov v zvezi z imuniteto vedno obravnava brez navzočnosti javnosti.

12. Parlament preuči le zahteve za odvzem imunitete poslanca, ki so mu jih posredovali sodni organi ali stalna predstavništva držav članic.

[...]

14. Vsaka poizvedba pristojnega organa o obsegu privilegijev ali imunitet poslancev se obravnava v skladu z gornjimi določbami.“

Dejansko stanje

- 14 Dejansko stanje, ki je navedeno v točkah od 15 do 31 izpodbijanega sklepa, je mogoče povzeti tako.

- 15 O. Junqueras i Vies je bil ob sprejetju Ley 19/2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora del referéndum de autodeterminación (zakon 19/2017 katalonskega parlamenta o referendumu glede samoodločbe) z dne 6. septembra 2017 (DOGC št. 7449A z dne 6. septembra 2017, str. 1) in Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (zakon 20/17 katalonskega parlamenta o pravnem prehodu in ustanovitvi republike) z dne 8. septembra 2017 (DOGC št. 7451A z dne 8. septembra 2017, str. 1) ter ob izvedbi – 1. oktobra 2017 – referendumu glede samoodločbe, ki je bil določen s prvim od teh dveh zakonov, katerega izvrševanje določb je bilo v tem času ustavljeno z odločbo Tribunal Constitucional (ustavno sodišče, Španija), podpredsednik Gobierno autonómico de Cataluña (avtonomna vlada Katalonije, Španija).
- 16 Po sprejetju teh zakonov in izvedbi tega referendumu so Ministerio fiscal (državno tožilstvo, Španija), Abogado del Estado (državni pravobranilec, Španija) in Partido político VOX (politična stranka VOX) sprožili kazenski postopek proti več osebam, med njimi proti O. Junquerasu i Viesu, ker so šteli, da so sodelovale v postopku odcepitve in bile odgovorne za kazniva dejanja „upora“ ali „vstajništva“, „nepokorščine“ in „zlorabe javnih sredstev“.
- 17 O. Junqueras i Vies je bil v fazi preiskave tega postopka priprt v skladu z odločbo, sprejeto 2. novembra 2017 na podlagi člena 503 Ley de Enjuiciamiento Criminal (zakon o kazenskem postopku).
- 18 Pritožnik je med fazo glavne obravnave navedenega postopka kandidiral na volitvah v Evropski parlament, ki so potekale 26. maja 2019, in bil izvoljen za evropskega poslanca, kot izhaja iz sklepa Junta Electoral Central (osrednja volilna komisija) z dne 13. junija 2019 o „razglasitvi seznama poslancev, ki so bili na volitvah 26. maja 2019 izvoljeni v Evropski parlament“ (BOE št. 142 z dne 14. junija 2019, str. 62477), sprejetega v skladu s členom 224(1) Ley orgánica 5/1985, de Régimen Electoral General (sistemski zakon 5/1985 o splošnem volilnem sistemu) z dne 19. junija 1985 (BOE št. 147 z dne 20. junija 1985, str. 19110, v nadaljevanju: španski zakon o volitvah). Osrednja volilna komisija je poleg tega s tem sklepom izvoljenim osebam, vključno s pritožnikom, dodelila sedeže, ki jih ima v Parlamentu na voljo Kraljevina Španija.
- 19 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) je s sklepom z dne 14. junija 2019 predlog pritožnika za izdajo izrednega dovoljenja za izhod iz zapora pod policijskim nadzorom, da bi se mu omogočilo, da pri osrednji volilni komisiji poda prisego ali obljubo, da bo spoštoval špansko ustavo, ki se zahteva s členom 224(2) španskega zakona o volitvah, zavrnilo.
- 20 Osrednja volilna komisija je 20. junija 2019 ugotovila, da pritožnik te prisege oziroma obljube ni podal, ter je v skladu s členom 224(2) španskega zakona o volitvah razglasila sprostitev sedeža evropskega poslanca, ki mu je bil dodeljen, in začasno prekinitev vseh posebnih pravic, ki bi mu na podlagi njegove funkcije lahko pripadale.
- 21 Pritožnik je pri Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) vložil pritožbo zoper sklep, naveden v točki 19 te sodbe, v kateri se je skliceval na imunitete, določene v členu 9 Protokola o privilegijih in imunitetah.
- 22 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je 1. julija 2019 odločanje o tej pritožbi prekinilo in Sodišču v predhodno odločanje predložilo vprašanja v okviru zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

- 23 Predsednik Parlamenta je 2. julija 2019 v odsotnosti O. Junquera i Viesa otvoril prvo zasedanje v parlamentarnem obdobju, ki je sledilo volitvam v Parlament, ki so potekale 26. maja 2019.
- 24 Evropska poslanka D. Riba i Giner je 4. julija 2019 v imenu O. Junquera i Viesa predsedniku Parlamenta predlagala nujno sprejetje ukrepov na podlagi člena 8 Poslovnika za zagotovitev poslanske imunitete pritožnika.
- 25 Predsednik Parlamenta je 22. avgusta 2019 ta predlog zavrnil.
- 26 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je s sodbo z dne 14. oktobra 2019 O. Junquera i Viesa obsodilo, na eni strani, na trinajst let odvzema prostosti in, na drugi strani, na trinajst let absolutne nemožnosti opravljanja javnih funkcij, ki je povzročila dokončno izgubo vseh njegovih javnih nalog in funkcij, vključno z voljenimi, ter nemožnost pridobitve ali opravljanja novih.
- 27 Sodišče je s sodbo z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), odgovorilo na vprašanja za predhodno odločanje, omenjena v točki 22 te sodbe. Odločilo je, da je treba za osebo, ki je bila uradno razglašena za izvoljeno v Parlament medtem, ko je bil zanj v okviru postopka zaradi hudih kaznivih dejanj odrejen ukrep pripora, ter ki ji ni bilo dovoljeno, da po taki razglasitvi izpolni nekatere pogoje, določene v nacionalnem pravu, in odide v Parlament, da bi se udeležila njegovega prvega zasedanja, šteti, da uživa imuniteto v skladu s členom 9, drugi odstavek, Protokola o privilegijih in imunitetah. Sodišče je pojasnilo, da ta imuniteta zahteva, da je treba ukrep pripora odpraviti, da bi se zadevni osebi omogočilo, da pride v Parlament in tam izpolni formalnosti, ki se zahtevajo s pravom Unije. Sodišče je nazadnje navedlo, da mora pristojno nacionalno sodišče, če meni, da je treba ta ukrep ohraniti tudi po tem, ko je zadevna oseba pridobila status člana Parlamenta, od Parlamenta v kar najkrajšem mogočem času zahtevati, naj na podlagi člena 9, tretji odstavek, navedenega protokola imuniteto odvzame.
- 28 Evropska poslanka D. Riba i Giner je 20. decembra 2019 v imenu pritožnika predsedniku Parlamenta ponovno predlagala nujno sprejetje ukrepov na podlagi člena 8 Poslovnika za uveljavitev imunitete pritožnika (v nadaljevanju: predlog z dne 20. decembra 2019).
- 29 Osrednja volilna komisija je s sklepom z dne 3. januarja 2020 razglasila, da je pritožnik, ker je bil s sodbo z dne 14. oktobra 2019, navedeno v točki 26 te sodbe, obsojen na kazen odvzema prostosti, izgubil pasivno volilno pravico. Pritožnik je pri Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) vložil pritožbo zoper ta sklep in predlagal odlog njegove izvršitve.
- 30 Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je s sklepom z dne 9. januarja 2020 odločilo o posledicah sodbe z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), za kazenski postopek v zvezi s pritožnikom. Menilo je, da na Parlament ni treba nasloviti zahteve za odvzem poslanske imunitete pritožnika, pri čemer se je oprlo zlasti na dejstvo, da je bil kazenski postopek, ko je bil ta razglašen za izvoljenega, končan in se je začelo posvetovanje. Po mnenju Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) se pritožnik, ker je dobil status evropskega poslanca, ko je bil kazenski postopek že v fazi glavne obravnave, ni mogel sklicevati na imuniteto, da bi preprečil nadaljevanje tega postopka. Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) je v izreku sklepa odločilo, da ni treba ne dovoliti odhoda pritožnika na sedež Parlamenta, ne odobriti njegove izpustitve na prostost, ne ugotoviti ničnosti sodbe z dne 14. oktobra 2019, ne nasloviti na Parlament zahteve za odvzem imunitete. Odločilo je tudi, da se ta sklep pošlje osrednji volilni komisiji in Parlamentu. To sodišče je isti dan odločilo, da bo predlog za odlog izvršitve sklepa osrednje volilne komisije z dne 3. januarja 2020 preučilo po rednem postopku, in zavrnilo predloge za sprejetje izjemno nujnih ukrepov, ki jih je vložil pritožnik.

- 31 Evropska poslanka D. Riba i Giner je 10. in 13. januarja 2020 dopolnila predlog z dne 20. decembra 2019, vložen v imenu O. Junquera i Viesa, s tem, da je predsedniku Parlamenta med drugim predlagala, naj zavrne razglasitev sprostitev njegovega sedeža, in predložila dodatne dokumente.
- 32 Predsednik Parlamenta je z razglasitvijo z dne 13. januarja 2020 na plenarnem zasedanju oznanil, da se je ta institucija, prvič, po sodbi z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), seznanila z izvolitvijo pritožnika v Parlament z učinkom od 2. julija 2019 in da se je, drugič, po sklepu osrednje volilne komisije z dne 3. januarja 2020 in sklepu Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) z dne 9. januarja 2020 seznanila s sprostitvijo njegovega sedeža 3. januarja 2020.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

- 33 O. Junqueras i Vies je 17. januarja 2020 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo, s katero je predlagal razglasitev ničnosti, na eni strani, razglasitve z dne 13. januarja 2020 in, na drugi strani, zavrnitve predloga z dne 20. decembra 2019.
- 34 Pritožnik je z ločeno vlogo z istega dne poleg tožbe vložil predlog za izdajo začasne odredbe na podlagi členov 278 in 279 PDEU, s katerim je predlagal, naj se izvršitev razglasitve z dne 13. januarja 2020 in zavrnitve predloga z dne 20. decembra 2019 odloži, naj se predsedniku Parlamenta odredi, da sprejme vse potrebne ukrepe za zaščito in uveljavitev privilegijev in imunitet ter za varstvo njegovih temeljnih pravic do tega, da v celoti opravlja funkcijo poslanca Parlamenta, in nazadnje, naj se Kraljevini Španiji naloži, da ga izpusti na prostost, da bo lahko opravljal svojo funkcijo člana Parlamenta.
- 35 Podpredsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 3. marca 2020, Junqueras i Vies/Parlament (T-24/20 R, neobjavljen, EU:T:2020:78), ta predlog za izdajo začasne odredbe zavrnil, ker pogoj v zvezi s *fumus boni juris* ni bil izpolnjen.
- 36 Podpredsednica Sodišča je s sklepom z dne 8. oktobra 2020, Junqueras i Vies/Parlament (C-201/20 P(R), neobjavljen, EU:C:2020:818), pritožbo, ki jo je pritožnik vložil zoper navedeni sklep z dne 3. marca 2020, zavrnila.
- 37 Splošno sodišče je 15. decembra 2020 sprejelo izpodbijani sklep, s katerim je ugodilo ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložil Parlament, in zavrnilo predloga O. Junquera i Viesa za razglasitev ničnosti razglasitve z dne 13. januarja 2020 in zavrnitve predloga z dne 20. decembra 2019, ker sta bila ta vložena zoper akta, ki ne moreta biti predmet ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU.
- 38 Natančneje, Splošno sodišče je v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti razglasitve z dne 13. januarja 2020 razsodilo, da je vložen zoper akt, ki ima zgolj informativni značaj in nima pravnega učinka na položaj O. Junquera i Viesa, saj se v skladu s členom 13(3) Akta o volitvah z njim zgolj seznanijo o prenehanju mandata zadevne osebe, do katerega pride izključno na podlagi nacionalnega prava po kazenski obsodbi.
- 39 Splošno sodišče je v zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti zavrnitve predloga z dne 20. decembra 2019 razsodilo, da se, ker ni izrecne zavrnilne odločbe, nanaša na neobstoječi akt. Splošno sodišče je podredno in vsekakor menilo, da možnost sprejetja nujne pobude za

uveljavitev imunitete evropskega poslanca, ki jo določa člen 8 Poslovnika, spada v diskrecijsko pravico predsednika Parlamenta, ki izključuje pravico zahtevati, da ta predsednik sprejme tako pobudo, zato zavrnitve take pobude ni mogoče šteti za izpodbojni akt v smislu člena 263 PDEU.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 40 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 9. junija 2021 dovolil intervencijo Kraljevine Španije v podporo predlogom Parlamenta.
- 41 Predlog za intervencijo v podporo predlogom O. Junquera i Viesa, ki sta ga vložila Carles Puigdemont i Casamajó in Antoni Comín i Oliveres, je predsednik Sodišča s sklepom z dne 28. septembra 2021 zavrnil.
- 42 O. Junqueras i Vies s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
 - ugotovi dopustnost tožbe, vložene pri Splošnem sodišču;
 - zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o tožbenih razlogih, glede katerih se še ni izreklo;
 - Parlamentu naloži plačilo stroškov postopka v zvezi z ugovorom nedopustnosti v zadevi T-24/20 in pritožbenega postopka.
- 43 Parlament Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo v celoti zavrne kot neutemeljeno in
 - pritožniku naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

Pritožba

- 44 O. Junqueras i Vies v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge. S prvim, drugim in tretjim pritožbenim razlogom izpodbija razloge, iz katerih je Splošno sodišče razsodilo, da je njegov predlog za razglasitev ničnosti razglasitve z dne 13. januarja 2020 nedopusten. S četrtem pritožbenim razlogom izpodbija razloge, iz katerih je Splošno sodišče razsodilo, da je njegov predlog za razglasitev ničnosti zavrnitve predloga z dne 20. decembra 2019 nedopusten.

Dopustnost

Trditve strank

- 45 Parlament primarno trdi, da prvi, tretji in četrti pritožbeni razlog niso dopustni, ker ne izpolnjujejo zahtev iz člena 256(1), prvi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča, saj grajane točke obrazložitve izpodbijanega sklepa in pravne trditve v utemeljitev predloga iz pritožbe niso dovolj

natančno navedene. Parlament trdi, da prvi pritožbeni razlog ni dopusten tudi zato, ker se z njim ne izpodbija razlaga člena 13(3) akta o volitvah, ki jo je podalo Splošno sodišče, temveč njegova razlaga sklepa osrednje volilne komisije z dne 3. januarja 2020, kar naj bi spadalo v okvir presoje dejanskega stanja ali razlage nacionalnega prava in naj ne bi bilo predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe.

46 Pritožnik te trditve izpodbija.

Presoja Sodišča

47 Čeprav so pisne vloge, ki jih je O. Junqueras i Vies podal v utemeljitev prvega, tretjega in četrtega pritožbenega razloga, v nekaterih delih nejasne, je treba ugotoviti, da so v pritožbi navedene grajane točke obrazložitve izpodbijanega sklepa in da so pravne trditve, s katerimi pritožnik izpodbija te točke, navedene dovolj natančno, da lahko Sodišče odloči.

48 Poleg tega je treba v zvezi s prvim pritožbenim razlogom ugotoviti, da pritožnik s svojimi trditvami ne izpodbija presoje dejstev ali razlage nacionalnega prava, ampak razlago akta o volitvah, ki jo je podalo Splošno sodišče.

49 Iz tega sledi, da so v nasprotju s trditvami Parlamenta prvi, tretji in četrti pritožbeni razlog dopustni.

Prvi, drugi in tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

50 Prvi, drugi in tretji pritožbeni razlog, ki jih je treba obravnavati skupaj, se – kot je navedeno v točki 44 te sodbe – nanašajo na obrazložitev izpodbijanega sklepa, v kateri je Splošno sodišče razsodilo, da predlogi O. Junquerasa i Viesa za razglasitev ničnosti razglasitve z dne 13. januarja 2020 niso dopustni.

51 Natančneje, pritožnik s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je razsodilo, da je treba njegov položaj obravnavati kot nezdržljivost ali razrešitev v smislu člena 7(3) oziroma člena 13(3) akta o volitvah, medtem ko bi ga bilo treba obravnavati kot naknadno nastalo nezdržljivost, ki ne spada v nobeno od teh določb. Pritožnik z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi s členom 4(7) Poslovnika, ki določa primere, v katerih lahko Parlament zavrne potrditev sprostitev sedeža enega od svojih članov. Nazadnje, O. Junqueras i Vies s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da v nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, niti iz členov 8 in 12 akta o volitvah niti iz člena 3(3) Poslovnika ne izhaja, da Parlament ne bi mogel izpodbijati sklepa države članice, kakršen je ta iz obravnavane zadeve.

52 Parlament in Kraljevina Španija menita, da je treba te pritožbene razloge zavrniti.

Presoja Sodišča

- 53 Navesti je treba, da v skladu s členom 7(1) in (2) akta o volitvah funkcija člana Parlamenta ni združljiva z opravljanjem funkcij, naštetih v tej določbi. Člen 7(3) tega akta državam članicam omogoča, da z razširitvijo pravil glede nezdržljivosti na nacionalni ravni določijo dodatne nezdržljivosti.
- 54 Člen 13 akta o volitvah ureja primere, v katerih se sedež člana Parlamenta sprosti zaradi njegovega odstopa, smrti ali razrešitve. Odstavek 3 istega člena določa, da kadar je razrešitev izrecno določena z zakonodajo države članice, mandat preneha v skladu s to zakonodajo in pristojni organi o tem obvestijo Parlament.
- 55 Člen 4(4), drugi pododstavek, Poslovnika določa, da kadar pristojni organi držav članic Parlament obvestijo o prenehanju mandata evropskega poslanca bodisi zaradi dodatne nezdržljivosti iz člena 7(3) Akta o volitvah bodisi zaradi razrešitve na podlagi člena 13(3) tega akta, predsednik Parlamenta obvesti Parlament o tem, da je mandat zadevne osebe prenehal na dan, ki ga je sporočil nacionalni organ.
- 56 Najprej, glede pravne podlage razglasitve z dne 13. januarja 2020 je iz točk od 57 do 67 izpodbijanega sklepa razvidno, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je mandat evropskega poslanca O. Junquera i Viesa v skladu s predpostavko iz člena 13(3) Akta o volitvah prenehal zaradi razrešitve na podlagi nacionalnega prava. Čeprav je Splošno sodišče v točkah 57 in 58 navedenega sklepa navedlo tudi člen 7(3) Akta o volitvah, je to storilo zgolj zato, ker člen 4(4), drugi pododstavek, Poslovnika določa enake posledice za nastanek dodatne nezdržljivosti iz te določbe in za odvzem mandata iz člena 13(3) tega akta.
- 57 Tako Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar trdi pritožnik, ni napačno opredelilo pravne podlage razglasitve z dne 13. januarja 2020. Ne glede na terminologijo, uporabljeno v nacionalnem pravu, gre pri prenehanju mandata evropskega poslanca na podlagi tega prava zaradi kazenske obsodbe za razrešitev v smislu člena 13(3) Akta o volitvah (glej v tem smislu glede Akta o volitvah v prvotni različici sodbo z dne 7. julija 2005, *Le Pen/Parlament*, C-208/03 P, EU:C:2005:429, točka 49), in ne za nezdržljivost v smislu člena 7 tega akta, ker to ne izhaja iz neupoštevanja prepovedi kumuliranja nekaterih funkcij.
- 58 V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je kršilo pravico pritožnika do učinkovitega sodnega varstva ali njegovo pravico do učinkovitega pravnega sredstva in da mu je samovoljno odvzelo njegov mandat s tem, da je razsodilo, da je razglasitev z dne 13. januarja 2020 temeljila na členu 13(3) Akta o volitvah.
- 59 Dalje, glede diskrecijske pravice, ki jo ima Parlament glede posledic razrešitve na podlagi nacionalnega prava, je treba najprej opozoriti, da Parlament v skladu s členom 5(1) in (2) ter členom 13(2) PEU deluje v mejah pristojnosti, ki so mu dodeljene s Pogodbama.
- 60 Prav tako je treba pojasniti, da ni bil sprejet enoten volilni postopek, zato v skladu s členom 8 Akta o volitvah volilni postopek članov Parlamenta v vsaki državi članici še naprej urejajo nacionalne določbe ob upoštevanju določb navedenega akta.

- 61 Iz besedila člena 13(3) Akta o volitvah in člena 4(4), drugi pododstavek, Poslovnika izhaja, da če je sprostitev sedeža člana Parlamenta posledica razrešitve, ki je izrecno določena v nacionalnem pravu, mandat preneha izključno na podlagi tega prava, saj je Parlament s strani nacionalnih organov zgolj obveščen, da je zadevna oseba izgubila status evropskega poslanca.
- 62 V tem primeru iz sodne prakse Sodišča – ki se nanaša na člen 12(2) Akta o volitvah v prvotni različici in jo je mogoče uporabiti za člen 13(3) tega akta v različici, ki se uporablja za ta spor – izhaja, da Parlament nima nobene diskrecijske pravice glede razglasitve sprostitev sedeža, ki izhaja iz nacionalnega prava (glej v tem smislu sodbo z dne 30. aprila 2009, Italija in Donnici/Parlament, C-393/07 in C-9/08, EU:C:2009:275, točka 56), pri čemer je njegova vloga to, da zgolj upošteva sprostitev sedeža, ki so jo že potrdili nacionalni organi (glej v tem smislu sodbo z dne 7. julija 2005, Le Pen/Parlament, C-208/03 P, EU:C:2005:429, točka 50).
- 63 Pristojna nacionalna sodišča – po potrebi po vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču na podlagi člena 267 PDEU – ali Sodišče, kadar to odloča o tožbi zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 PDEU, so namreč tista, ki morajo preveriti, ali je postopek, določen z nacionalnim pravom, ki vodi do razrešitve s funkcije poslanca Parlamenta, skladen s pravom Unije (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 8. oktobra 2020, Junqueras i Vies/Parlament, C-201/20 P(R), neobjavljen, EU:C:2020:818, točka 66).
- 64 Dejstvo, da – drugače kot v Aktu o volitvah v prvotni različici – v členu 13(3) Akta o volitvah v različici, ki se uporablja za spor, ni več uporabljen izraz „seznaniti se“, ne more omajati zgornje analize, saj iz besedila te določbe in iz besedila člena 4(4), drugi pododstavek, Poslovnika izhaja, da je v primeru razrešitve, ki je izrecno določena z nacionalnim pravom, Parlament zgolj s strani nacionalnih organov obveščen o prenehanju mandata na podlagi nacionalnega prava.
- 65 Parlament pa ima bolj dejavno vlogo, kadar je prenehanje mandata posledica odstopa ali smrti enega od njegovih članov, pri čemer mora v teh primerih ta institucija v skladu s členom 13(4) Akta o volitvah sama potrditi sprostitev sedeža in o tem obvestiti nacionalne organe (glej v tem smislu sodbo z dne 7. julija 2005, Le Pen/Parlament, C-208/03 P, EU:C:2005:429, točka 50).
- 66 V tem okviru se možnost Parlamenta, da zavrne potrditev sprostitev sedeža enega od svojih članov v primeru netočnosti ali neveljavnega soglasja, ki je določeno v členu 4(7) Poslovnika, nikakor ne more izvajati v primerih, v katerih Parlament sploh nima pristojnosti za ugotovitev take sprostitev sedeža. Kot pa je bilo navedeno v točki 62 te sodbe, Parlament nima take pristojnosti, kadar je sprostitev sedeža posledica razrešitve iz člena 13(3) Akta o volitvah.
- 67 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Poslovník akt notranje organizacije, ki ne more – ne da bi bila kršena hierarhija predpisov – v prid Parlamenta vzpostaviti pristojnosti, ki mu niso priznane z normativnim aktom, v obravnavanem primeru z Aktom o volitvah (glej v tem smislu sodbo z dne 30. aprila 2009, Italija in Donnici/Parlament, C-393/07 in C-9/08, EU:C:2009:275, točki 47 in 48).
- 68 Glede na navedeno je Splošno sodišče vsekakor, ne da bi napačno uporabilo pravo, razsodilo, da ta institucija ne more uporabiti možnosti iz člena 4(7) Poslovnika za zavrnitev potrditve sprostitev sedeža O. Junquerasa i Viesa.

- 69 To analizo, kot je presodilo Splošno sodišče v točki 60 izpodbijanega sklepa, potrjuje besedilo členov 8 in 12 Akta o volitvah in člena 3(3) Poslovnika, v katerih je opozorjeno, da volilni postopek še naprej ureja nacionalno pravo, in pojasnjeno, da je Parlament pristojen zgolj za odločanje o ugovorih v zvezi z uporabo Akta o volitvah, ne pa tudi o ugovorih v zvezi z uporabo nacionalnih določb.
- 70 V zvezi s tem je treba poudariti, da izraz „volilni postopek“ iz člena 8(1) Akta o volitvah ne zajema le pravil o glasovanju in dodelitvi mandatov, ampak tudi – v nasprotju s tem, kar trdi pritožnik – pravila v zvezi s pasivno volilno pravico članov Parlamenta. Iz tega izhaja, da izguba pasivne volilne pravice, ki je povzročila razrešitev O. Junquerasa i Viesa na podlagi španskega zakona o volitvah, dejansko sodi, kot je presodilo Splošno sodišče, v okvir „volilnega postopka“, ki ga ureja nacionalno pravo, v smislu člena 8(1) Akta o volitvah, spoštovanja katerega Parlament ne more nadzirati.
- 71 Nazadnje, ugovor nezakonitosti, ki ga pritožnik podredno uveljavlja zoper člen 13(3) Akta o volitvah in člen 4(7) Poslovnika, je treba zavreči kot nedopusten, ker je prvič naveden v okviru pritožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 4. marca 2020, Marine Harvest/Komisija, C-10/18 P, EU:C:2020:149, točke od 124 do 126).
- 72 Iz vsega navedenega izhaja, da ima razglasitev z dne 13. januarja 2020 izključno informativni značaj in torej nima zavezujočih pravnih učinkov, ki bi lahko vplivali na interese pritožnika tako, da bi bistveno spremenili njegov pravni položaj, zato Splošno sodišče s tem, da je razsodilo, da so bili predlogi O. Junquerasa i Viesa za razglasitev ničnosti te razglasitve usmerjeni zoper akt, zoper katerega ni mogoče vložiti ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, ni napačno uporabilo prava.
- 73 Iz tega sledi, da je treba prvi, drugi in tretji pritožbeni razlog zavrniti.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 74 O. Junqueras i Vies s četrty pritožbenim razlogom izpodbija razloge, iz katerih je Splošno sodišče njegove predloge za razglasitev ničnosti zavrnitve predloga z dne 20. decembra 2019 zavrglo kot nedopustne. Splošnemu sodišču očita, da je v izpodbijanem sklepu napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da pobuda predsednika Parlamenta, ki jo ta poda na podlagi člena 8 Poslovnika, ni zavezujoča za pristojne organe držav članic in nima nobenega učinka na pravni položaj zadevnega evropskega poslanca.
- 75 Parlament in Kraljevina Španija menita, da je treba ta pritožbeni razlog zavrniti.

Presoja Sodišča

- 76 Iz točk od 103 do 106 izpodbijanega sklepa je razvidno, da se je Splošno sodišče za zavrženje predlogov za razglasitev ničnosti predloga z dne 20. decembra 2019 kot nedopustnih primarno oprlo na dejstvo, da se ti predlogi – ker predsednik Parlamenta ni izrecno odgovoril na ta predlog in ker ni posebnih določb ali okoliščin, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da gre za zavrnilno odločbo zaradi molka organa – nanašajo na neobstoječi akt. Splošno sodišče je le zaradi

celovitosti v točkah od 107 do 137 izpodbijanega sklepa pojasnilo, da bi bilo treba tudi ob predpostavki, da razglasitev z dne 13. januarja 2020 pomeni obstoj odločbe o zavrnitvi predloga z dne 20. decembra 2019 zaradi molka organa, predloge pritožnika za razglasitev ničnosti te zavrnitve vsekakor zavreči kot nedopustne, ker se nanašajo na akt, zoper katerega ni mogoče vložiti ničnostne tožbe. Po mnenju Splošnega sodišča namreč podaja pobude za uveljavljanje privilegijev in imunitet evropskega poslanca na podlagi člena 8(1) tega poslovnika – drugače kot odgovor na zahtevo za zaščito privilegijev in imunitet, vloženo na podlagi člena 9 Poslovnika – spada v diskrecijsko pravico predsednika Parlamenta in zato za pristojne nacionalne organe ni zavezujoča niti nima pravnega učinka na položaj zadevnega poslanca.

- 77 Glede razlogov, ki jih je Splošno sodišče navedlo primarno, se pritožnik zgolj sklicuje na časovno zaporedje dogodkov pred predlogom z dne 20. decembra 2019, ne da bi pojasnil, kako naj bi to časovno zaporedje pripeljalo do sklepa, da je molk predsednika Parlamenta glede tega predloga pomenil zavrnitev zaradi molka organa. V teh okoliščinah je treba tako trditve šteti za nedopustno. Z njo ni mogoče ovreči ugotovitve Splošnega sodišča, da je bila tožba, ki jo je pritožnik vložil za razglasitev ničnosti zavrnitve predloga z dne 20. decembra 2019, vložena zoper neobstoječi akt.
- 78 V teh okoliščinah je treba trditve, ki jih je O. Junqueras i Vies navedel v podporo četrtemu pritožbenemu razlogu, ki se nanaša na razloge, ki jih je Splošno sodišče zaradi celovitosti navedlo v točkah od 107 do 137 izpodbijanega sklepa, zavrniti kot brezpredmetne.
- 79 Iz tega sledi, da je treba četrty pritožbeni razlog in zato pritožbo zavrniti.

Stroški

- 80 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.
- 81 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 82 Parlament je predlagal, naj se pritožniku naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspel, se mu naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Parlamenta.
- 83 V skladu s členom 140(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Zato Kraljevina Španija, intervenientka v okviru te pritožbe, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Oriol Junqueras i Vies poleg svojih stroškov nosi stroške Evropskega parlamenta.**
- 3. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.**

Podpisi